

[Marlanne Jelved]

repræsentanter for 275 kommuner i Danmark, hvor disse ting bliver drøftet i forskellige sammenhænge. Jeg kan ikke huske nu, om der er kommet officielle henvendelser om det, men det kan jo oplyses, og i og for sig kan vi jo tage den diskussion efterfølgende. I hvert fald har jeg ikke dokumentationsmateriale med nu. Jeg refererer til, hvad min opfattelse er af det.

Lone Stig Andersen (SF):

Som SF's ordfører, hr. Leif Hermann og fru Margrete Auken, nævnte i deres indlæg, er havforureningen med kvælstofilter ikke kun betinget af landbrugets, industriens og husholdningers udledninger til havet, men den stammer også fra den luftbårne forurening. Derfor må en langsigtet forureningsforebyggelse indebære energibesparelser og brug af vedvarende energi.

Når størstedelen af vores varme og el i dag produceres på basis af olie og kul, skaber det ikke kun problemer med syreregn, men en betydelig del af de kvælstofilter, der kommer bl.a. fra kraftværkerne, havner i vandet. Kan man leve op til Brundtlandrapportens anbefalinger om, at energiforbruget halveres før år 2030, kan man også hjælpe miljøet. Det indebærer, at energibesparelser indgår i vores miljøovervejelser.

Det kan måske synes mærkeligt, at jeg inddrager energibesparelser i en miljødebat, men netop vort energiforbrug har skabt mange af de miljøproblemer, vi står med i dag, så vi er også nødt til at tænke i de baner.

SF vil gerne pege på følgende muligheder for at lave energibesparelser: vi kan ændre vores pristarifstrukturer, sådan at man ud over et nødvendigt minimumsforbrug betaler mere i forhold til sit forbrug. I øjeblikket er det sådan, at man får mængderabat, hvis man bruger meget strøm. Ligeledes kan man ophæve de energiforbrugsrefusioner, der findes for serviceerhvervene. For de producerende virksomheder skal man give refusioner afhængigt af en teknologisk omstilling på virksomhederne, som gør deres produktion energivenlig. Man skal lette afgifterne på de hvidevarer, som er særlig energiokonomiske. Og man skal udbygge med vindmøller og decentrale kraftvarmeværker, som giver en bedre brændselsøkonomi. Man skal fremme forskning og udvikling af elbesparende teknologi og i øvrigt tvinge elsektoren til at bidrage finansielt til at gå ind på elsparelinjen.

Danmark har før været med i første linje, når vi snakkede om energibesparelser – tænk bare på, hvad vi gjorde under energikrisen i begyndelsen af 1970'erne – og vi er nået vidt i produktion af og forskning om vedvarende energi. Danske vindmøller er kendt over hele verden. Inden for de næste år bliver det biogas eller solenergi, der skal sættes på, hvis vi fortsat vil være med forrest i udnyttelsen af de vedvarende energikilder. Ud over at nedbringe forureningen har det også fordele som valutabesparelser og danske arbejdspladser.

Selvfølger kan Danmark ikke alene lave forureningsbekæmpelse ved hjælp af energibesparelser. Havforureningen er et problem, der skal løses internationalt, idet forureningen ikke tager hensyn til landegrænserne. Derfor finder vi det meget vigtigt i SF, at det internationale samarbejde udbygges, og at der sikres fælles aftaler, som hurtigst muligt sætter ind over for forureningen, også ved hjælp af energibesparelser.

Mogens Elvensø (FP):

Iltsvind er ikke noget nyt, det er dokumenteret i Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelses journaler. Der finder man mange iltmålinger med lave resultater, og de er målt lige så længe, som man har målt ilt, nemlig helt tilbage til århundredets begyndelse.

Den hyppige oprivning af havbunden med de nye trawlmetoder, som opriver de ilthungende materialer fra havbunden, giver naturligvis også iltmangel.

Den tyske havforskning viser, at iltmangel f.eks. i Det Baltiske Hav er et ganske normalt, tilbagevendende fænomen. Den 6. januar 1987 konstaterede Alfred Wegener-instituttet i Bremen ifølge dagbladet Politiken, at Nordsøens dyreliv ikke var kendeligt skadet af Elbens, Wessers og Ems' forurening.

Det er et spørgsmål, om næringstilførsel til havet er gavnlig eller skadelig for vore fiskevande. Statistikken viser nemlig, at de opfiskede fiskemængder har været stigende, dog undtagen i Limfjorden.

I Sverige har docent Johan Söderström fra Göteborg og Bohuslän lige siden 1971 opponeret mod den gængse opfattelse blandt moderne miljøfolk bl.a. i Sverige og Danmark, som er i offentlig tjeneste, af, at det er nitrat fra landbruget, der er hovedsynderen. Og der findes en